

сѣднитѣ села и войскитѣ, които прѣминавали отъ тука, биле оплячкосали всичко каквото намѣрили.

Най-послѣ, прѣди да дойдемъ въ с. Фикели, отъ далеко зальщяха високитѣ минарета на голѣмата, съ 999 прозорци, одринска джамия на Султанъ Селима. Отъ възвишенността при Фикели, града Одринъ съ околността се вижда твърдѣ добрѣ. Рѣката Тунджа, която тече буйно и шумно, почти до Фикели, като че се стреми часъ по-скоро да се срѣщне съ по-голѣмата си сестра — Марица, отъ тукъ, като че ли уморена и обезсилена, кротко, като змия истънчена, лакатуши изъ равнината. По тая равнина тукъ-тамъ се виждаха отдѣлни здания, — види се, чифлици на богатитѣ бейове.

Слѣдъ почивката въ Фикели, населението на което е гръцко, ний продължихме пътя. Близостта на града ни мамеше и ний подканяхме уморенитѣ коне да вървятъ по-бърже.

По пътя и отъ двѣтѣ му страни се виждаха добри и солидни врѣмenni укрѣпления. Турцитѣ обичатъ да се укрѣпаватъ добрѣ и още по-добрѣ да защищаватъ укрѣпленията си. При всѣки случай и на всѣкадѣ, тѣ правятъ солидни укрѣпления, а между това, за отбраната на Одринъ — втората турска столица, тѣ като че ли бѣха се поскъпили.

Наистина, тукъ бѣха построени нѣколко редута, люнети и ложементи за стрѣлци, които бѣха твърдѣ примѣнени къмъ мѣстността, но, споредъ мене, тѣ бѣха твърдѣ незначителни за една упорна отбрана на града отъ прѣвъсходни неприятелски сили.

Бѣхме още далеко отъ града, когато послѣднитѣ полегати слънчеви лъчи се отразяваха съ ослѣпителна свѣтлина отъ кубетата на многото джамии, отъ прозорцитѣ и отъ покривитѣ на къщята, и слѣдъ малко заблѣщукаха огньове: съвсѣмъ се бѣ мръкнало.

Тѣкмо въ 11^{1/2} часа ний вече бѣхме настанени на квартира, която ни се опрѣдѣли отъ градския комисаръ. Бѣхме и гладни и капнали отъ уморяване, но прѣдпочетохме съня. Домакина — ерменецъ, влѣзе въ стаята, поздрави ни съ „добрѣ дошли“ и веднага си излѣзе. Слѣдъ малко слугинята носеща нѣщо на таблата, влѣзе въ стаята, и съ думата „бююрунусъ“, сложи я на масата, направи постилкитѣ и си излѣзе. — Щомъ останахме сами, ний съ барона, тържествующи, се приближихме къмъ масата. На таблата се оказаха двѣ паници: въ едната кисело зеле, а въ другата — нѣщо като качамакъ, — халва.